

omtale Officerstilgangen til Artilleriet, Ingenieurkorpsket og Generalstaben. For at denne skal kunne blive tilstrækkelig god, vil det under vore smaa Forhold i Reglen være nødvendigt, at Officerer, som indtræde i disse Baaben og Korps, til egne sig en videregaaende theoretisk Uddannelse i Officerkolens ældste Klasse; men medens det vistnok i Reglen saavel for Hæren som for Personerne er heftigstsmæssigt, at Artilleri- og Ingenieurofficerer gennemgaa nysnævnte Klasse kort Tid efter at være afgaaede fra yngste — af hvilken Grund særlige Bestemmelser med Hensyn hertil for disse Officerers Vedkommende ere unødvendige — er dette neppe Tilfældet for de Officerers Vedkommende, som skulle uddannes til Generalstabstjeneste, idet ældste Klassen Undervisning i Generalstabsafdelingen først vil kunne blive tilstrækkelig frugtbringende for dem, naar de gennem et Par Aars praktisk Tjeneste have erhvervet sig større Modenbed og Erfaring. Af denne Grund har man foreslaaet, at der til Premierlieutenantstjenesten ved Generalstaben i Reglen skal vælges Premierlieutenanter, der efter at have forrettet 2 Aars Premierlieutenantstjeneste i deres Baaben have gennemgaaet Officerkolens ældste Klasse. Da Kjendskab til de forskjellige Baaben er af særlig Betydning for Generalstabsofficererne, er der i samme Paragraf tilføjet en Bestemmelse om, at nysnævnte Premierlieutenanter tillige skulle have gjort Tjeneste i det Mindste ved et af de Baaben, til hvilke de ikke selv henhøre.

§ 88 har man gjenoptaget den i Loven af 26de Mai 1868 om Ordningen af Hærens Forpleiningskorps fastsatte Regel, at alle Forfremmelser i Korpsket skulle ske ved Valg, en Bestemmelse, som navnlig vil være nødvendig ved den her foreslaaede Ordning; thi da Kapitains- og Premierlieutenantstabspladserne for en Del forudsættes besatte ved Forsættelse fra de andre Baaben, vilde man stille de faste Officerer i Forpleiningskorpsket, som udgaa fra dets Sæbondlieutenantklasse, altfor ugunstigt med Hensyn til Forfremmelse, naar Aldersordensforfremmelser skulde være Reglen, og man vilde maafee derved, om ikke standse Tilgangen til Officerklassen fra neden, saa dog affrække dygtige unge Menneskter fra at søge derhen.

Hærens Officiauter og Haandværkere.

Til §§ 100—103.

Mestervøndene ere i nærværende Forslag optagne blandt Officiauterne, medens de nu henregnes til Haandværkerne og ere ligelønnede med Stabsfere. Det er nemlig blevet gjort gjældende, at disse Haandværkere, blandt hvilke de tidligere Mestre ved Artilleriet ere indbefattede, ofte maa anvendes til mere betroede Stillinger, idet nogle ere Forstandere for Værksteder, andre

have Overtilshynet med et større Antal Arbeidere m. v., og at man for at sikre sig tilstrækkelig dygtige Kræfter maa kunne hyde dem noget bedre Villkaar end de for Stabsferegenterne fastsatte.

Hærens Musikpersonale.

Til § 104—107.

Foruden de i den foreslaaede Formation af Fodfolket begrundede Forandringer har man tillige for dette Baabens Musikpersonale foreslaaet en noget gunstigere Fordeling til de forskjellige Klasser, idet man har indskrænket Antallet af de Musikere ved en Bataillon, som skulle henhøre til Underforporalsklassen, til 2, medens det ifølge Hærløven er 3. Som Forholdene nu ere, rykke de i Reglen først op i Korporalsklassen længe efter at deres Fejnaldrende blandt Underofficererne ere naaede op i de høiere Grader, og det er for en stor Del denne Omstændighed, som har gjort det vanskeligt for Afdelingerne at faae deres Musikkorps tilfredsstillende rekrutterede. Af samme Grund er ved Livgarden Antallet af Musikere i de 3 laveste Grader noget forandret.

Til §§ 108—132.

Hele denne sidste Del er overensstemmende med de tilsvarende Affnit af det i afvigte Samling forelagte Hærløvsforslag, med den Undtagelse, at Lægekorpset er foreslaaet forøget med 1 Divisionslæge til den 3die Division, at de §§, som omhandle Reglerne for Tilveiebringelsen af de i Tilfælde af Krigsberedskab nødvendige Heste og Vogne, ere udeladte her, idet man agter at søge dette Anliggende ordnet ved en særlig Lov, at man har tilbød de til Kjøbenhavns Væbning hørende Batailloner de samme faste Kammer som ere foreslaaede for Forstærkningsbataillonerne, da de have ganske den samme Bestemmelse som disse, samt at man med Hensyn til denne Væbnings Dvælfes er vendt tilbage til de i Loven af 28de Mai 1870 fastsatte Bestemmelser. Ligesom i de tidligere Hærløvsforslag har man ladet Bornholms Væbning bortfalde, naget man vilde have sat Pris paa, om man havde kunnet bevare en Væbning, til hvilken der knytter sig saa hæderlige Minde; man har imidlertid ved Overveelsen af dette Spørgsmaal maattet gjøre samme Betragtning gjældende som den, der har været ledende ved hele dette Forslags Udarbeidelse, den nemlig, at man af Hensyn til de betydelige Krav, som Forsvarsvæsenet stiller til Landets finansielle Kræfter, nødvendigvis maa indføre Besparelse overalt, hvor man tror, at dette kan ske uden i væsentlig Grad at svække Rigets Forsvarskraft i det Hele.